

B. Επί της ουσίας

Ο πρώτος λόγος αναιρέσεως αφορά την έλλειψη εξωτερικής νομιμότητας λόγω ελλείψεως αιτιολογίας. Δεν μνημονεύεται οποιαδήποτε νομική βάση, νομοθετική ή νομολογιακή, στην απόφαση της 21ης Σεπτεμβρίου 2016, με αποτέλεσμα με την απλή ανάγνωσή της, η Alex SCI, εκπροσωπούμενη από τον διαχειριστή της, να μην κατανοεί την απόφαση αυτή. Καθόσον είναι όλως ανεπαρκώς αιτιολογημένη, από πραγματικής και νομικής απόψεως, η προσβαλλόμενη απόφαση ενέχει έλλειψη εξωτερικής νομιμότητας.

Ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως αφορά την έλλειψη εσωτερικής νομιμότητας (ύπαρξη κρατικής ενισχύσεως και έλλειψη κοινοποιήσεως). Η Communauté d'Agglomération Côte-basque — Adour (CABAB) επιθυμούσε, στο πλαίσιο της οικονομικής της στρατηγικής, τη διευθέτηση του χώρου «Technocité» στη Bayonne προκειμένου να εγκαταστήσει μια εξειδικευμένη πλατφόρμα στον τομέα της αεροναυτικής. Προς τον σκοπό αυτό, ζήτησε χρηματοδότηση από το ΕΤΠΕ, το Γαλλικό Δημόσιο, το Conseil régional d'Aquitaine και το Conseil général des Pyrénées Atlantiques για τη συγχρηματοδότηση του έργου της με την καταβολή, από κάθε φορέα, του ποσού του 1 000 000 ευρώ.

Αφενός, λόγω της συνδρομής των συστατικών στοιχείων της κρατικής ενισχύσεως, οι καταβολές αυτές συνιστούν μη κοινοποιηθείσες κρατικές ενισχύσεις, αντίθετες προς το άρθρο 108 ΣΛΕΕ.

Αφετέρου, οι καταβολές αυτές είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά. Το έργο Technocité συνιστά στην πραγματικότητα πλατφόρμα του βιομηχανικού και τριτογενή τομέα ειδικευμένη στην ανάπτυξη των πλέον προηγμένων τεχνολογιών στους τομείς της αεροναυτικής, του διαστήματος και των ενσωματωμένων συστημάτων. Ο τομέας αυτός όλως πρόσφατα άνοιξε στον ανταγωνισμό. Οι εν λόγω ενισχύσεις είναι, επομένως, αντίθετες προς το άρθρο 107 ΣΛΕΕ.

Τέλος, όσον αφορά τη μη εκτέλεση των συμβάσεων καταβολής ενισχύσεων, υπενθυμίζεται ότι αντικείμενο των συμβάσεων αυτών είναι η χρηματοδότηση του έργου «Αεροναυτική ζώνη Technocité», για τη διευθέτηση του χώρου και για τη μετατροπή της σε «εξειδικευμένη πλατφόρμα για την έρευνα και την ανάπτυξη των πλέον προηγμένων τεχνολογιών στους τομείς της αεροναυτικής, του διαστήματος και των ενσωματωμένων συστημάτων». Η ζώνη Technocité καλύπτει δραστηριότητες κάθε φύσεως οι οποίες ασκούνται από διάφορες εταιρίες όπως οι Fidal, Avantis, Decra, Sepa, Trescal, KPMG, Cargemini..., ήτοι από εταιρίες οι οποίες δραστηριοποιούνται σε τομείς μη εμπύπτοντες στην αεροναυτική.

Ως εκ τούτου, οι κρατικές ενισχύσεις πρέπει να ακυρωθούν και να επιστραφούν τα ποσά [βλ. ιδίως τους κανονισμούς 734/2013 ⁽¹⁾ και 2988/95 ⁽²⁾, άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 4· Conseil d'État français (CE), 2 Ιουνίου 1992, Rec. σ. 165· CE, 6 Νοεμβρίου 1998, Rec. σ. 397· ΔΕΕ, 11 Ιουλίου 1996, SFEI υπόθεση C-39/94].

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 734/2013 του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2013, που να τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) 659/1999 για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 204, σ. 15).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 312, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 5 Ιανουαρίου 2018 η Alfamico — Sistemas de computadores, Sociedade Unipessoal, Lda. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δευτερο τμήμα) στις 14 Νοεμβρίου 2017 στην υπόθεση T-831/14, Alfamico κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-14/18 P)

(2018/C 072/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Alfamico — Sistemas de computadores, Sociedade Unipessoal, Lda. (εκπρόσωποι: G. Gentil Anastácio και D. Pirra Xarepe, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Νοεμβρίου 2017, στην υπόθεση T-831/14,

- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, προκειμένου αυτό να αποφανθεί σύμφωνα με το άρθρο 263 ΣΛΕΕ, και
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

- Η Alfamicro διαφωνεί με την ερμηνεία που έδωσε το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτοντας την προσφυγή την οποία άσκησε η εταιρία και υποχρεώνοντάς την να καταβάλει στην Επιτροπή το ποσό των 277 849,93 ευρώ, προσαυξημένο κατά 26,88 ευρώ για κάθε ημέρα καθυστέρησης πληρωμής. Η Alfamicro θεωρεί ότι το Γενικό Δικαστήριο όφειλε να στηριχθεί στο άρθρο 263 ΣΛΕΕ, και όχι στο 272 ΣΛΕΕ. Εξάλλου, η Alfamicro ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή, όπως και το Γενικό Δικαστήριο, δεν τήρησε στην απόφασή της, η οποία είναι διοικητικής φύσης, τις αρχές της αναλογικότητας, της καλής πίστης και της ασφάλειας δικαίου.
- Η Alfamicro υποστηρίζει ότι τόσο από την ανάλυση όσο και από το όλο πλαίσιο του από 28 Οκτωβρίου 2014 εγγράφου της Επιτροπής συνάγεται ότι αυτό αποτελεί διοικητική πράξη με τον χαρακτήρα απόφασης, δηλαδή διοικητική απόφαση. Η διατύπωση που χρησιμοποιείται στο έγγραφο, το γεγονός ότι βασίζεται σε λογιστικό έλεγχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, το γεγονός ότι η Επιτροπή προέβη σε παρεκβολή των πορισμάτων του λογιστικού ελέγχου σε όλες τις άλλες συμφωνίες στις οποίες μετείχε η αναιρεσείουσα, οι πράξεις συμψηφισμού της Επιτροπής, όλα αυτά τα στοιχεία συνηγορούν υπέρ του συμπεράσματος ότι πρόκειται για διοικητική απόφαση. Η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, η οποία αντανάκλα την εκ μέρους του ερμηνεία του ένδικου βοηθήματος ως αναγνωριστικής αγωγής και όχι ως προσφυγής ακύρωσης κατά διοικητικής απόφασης, περιορίζει σοβαρά τα δικαιώματα άμυνας της αναιρεσείουσας. Επιπλέον, η Alfamicro προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι παραβίασε κατάφωρα τις αρχές της ισότητας των διαδικών και της συμβατικής ισορροπίας.
- Η Επιτροπή, περικόπτοντας κατά περισσότερο από 93 % τη χρηματοδότηση την οποία είχε διαπραγματευθεί με την αναιρεσείουσα, δεν έλαβε τα κατάλληλα μέτρα που θα όφειλε να λάβει βάσει της σύμβασης χρηματοδότησης και παραβίασε, ως εκ τούτου, την αρχή της αναλογικότητας. Το Γενικό Δικαστήριο, δεχόμενο τον τρόπο με τον οποίο ενήργησε η Επιτροπή, δεν τήρησε και, μάλιστα, παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας. Άλλωστε, όταν η Επιτροπή λαμβάνει απρόσφορα και αυθαίρετα μέτρα αντί για τα κατάλληλα, το αποτέλεσμα είναι να επικρατεί ανασφάλεια δικαίου. Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο, δεχόμενο τον τρόπο με τον οποίο ενήργησε η Επιτροπή, παραβίασε επίσης την αρχή της ασφάλειας δικαίου.